

daglige blokader. I den fredelige demonstration er en broget samling af mennesker, også en i kørestol, som denne søndag vælger at skifte den hjemlige hygge ud med de ublidelige elementer og en uvant beskæftigelse. Også bedsteforældre som ønsker at sikre rent drikkevand til deres børnebørn og generationerne efter. Nød lærer truet udkantsdanske at blive radikaliseret. Gået for nær og truet på eget livsgrundlag erkender de, at rent drikkevand og ren luft er basis for liv.

Der udveksles små nyheder og vittigheder, og så kan det nok være, der synges fællessange den næste times tid, om vendelboer og danske venner, der rejser sig til kamp for den jord vi kender og andre let omskrevne sange, som rimer på gas. De fire tålmodige betjente må for god ordens skyld bede flokken gå tilside for lastbilerne - politiet har talt 45 modstandere. Som en kommentar begynder haglene samtidig at slå ned over vores hoveder! Skuttende søger flokken efter dagens dont hen mod campens telt draget af den varme kaffe, kagen og fællesskabet i mødeteltets læ. Så fik vi også den oplevelse med, puh. For første gang i vores liv har vi deltaget i en blokade. For første gang har vi været i berøring med politi.

Selv går jeg op mod vinden i den modsatte retning af de andre - *må* hen for at se, hvad der er sket med opbygningen af anlægget i den sidste tid. Boreplatformen ligger som en højteknologisk rumstation fra en sciencefiction film fejlplaceret på en dansk pløjemark. Borepladsen – veludstyret med grej i klare pangfarver, fortæller med al tydelighed historien om mange millioner kroners prioritering. Jeg står foran den enorme, effektive, professionelle port, som fortæller, *her lades du og alt håb ude*. For at kunne se toppen af det 45 meter høje tårn må jeg lægge nakken tilbage - og overvældes af magtesløshed og håbløshed. Frosten lejr sig i alle celler. Jeg er slået hjem! Spontant begynder jeg at skælde ud på Gud med kraftudtryk, jeg ellers ikke bruger. Det klare budskab er: ”Gud, du må simpelthen tage dig sammen. Du kan ikke tillade det her sker. Nu må du virkelig træde i karakter!”

På vej hjem i bilen sidder jeg tavs mellem de andre og er påvirket resten af søndagen, natten og mandag formiddag med, indtil en veninde glædesstrålende ringer og fortæller om det bedste, der er sket for hende i flere måneder. Greenpeace har besat boretårnet! Nyheden er i alle medier. Det er svært at fatte.

Døgn 2 Breaking News 24/4 2015

”I kan spare jeres vagtværn og slå koteren ihjel”

Op til Alaska fra albummet Norland 1989
af Allan Olsen, sing-a-songwriter og musiker.

Det er natten til mandag, og Greenpeace kommer som sendt fra himlen. De gør *det*, som ingen troede muligt. Frygtesløse som spidermænd og superkvinder og snu som ulve forcerer de hegnet og klatrer op i det enorme boretårn. Mission Impossible completed!

Fra TV2's helikopter ser aktivisternes røde dragter ud som et designmæssigt match til de gule mark, den blå himmel og borepladsens farvesætning. Med fare for at virke som en anpriser af krænkelse af ejendomsretten eller en fodboldkommentar ved den danske EM sejr, må jeg udtrykke, *hvor* glade vi nordjyske modstandere blev. Det var *så* rørende. De lokale trængte bare *sådan* til omverdenens støtte. De havde knoklet på *så* mange måder, før de nu havde dannet blokade for lastbilerne i mange dage. Jyden hun er stærk og sej. Det er han også.

Symbolske handlinger og medvirken af en kendt skuespiller (Ulla Henningsen) kan få medierne op af stolene, ud i rapportagevognene og op i helikopteren. Breaking News!

”Stop for fracking” står der på det aflange banner, som aktivisterne gradvist lader folde ud, indtil